

Mottó: Karinthy Frigyes is az agydaganatáról
írta egyik legfelkapottabb művét.

Ha 12, akkor csütörtök délelőtt

(Az én új naptáram)

Prológus: 2014. szeptember 4-én *(másnap volt a 66. születésnapom)* sikeres vastagbélrák műtétet hajtott rajtam végre a H. Flórián főorvos úr által vezetett csapat, a Honvéd Kórház II. telephely 2. Sebészeten. A manduláim és a vakbelem még megvolt. Szemüveget olvasáshoz hordok, de egyelőre szürke hályog miatt nem kell új műanyag lencsét „elém applikálni”, tehát kellő félelemmel vonultam be életem első műtétére, reménykedve, hogy nem ez lesz az utolsó.

Két fotó lebegett a szemem előtt, Puskás Tivadar életművének kutatása kapcsán. Mindkettő May Lajos Gyulát, Puskás Párizsban született lányának *(akit aztán 13 éves korában Mária, Margit, Theodóra, Zsófia névre keresztelték Rózsahegyen)* férjét ábrázolja. Az elsőt „May Lajos, a büszke 35 éves apa családja *(felesége, fia, leánya)* körében látható az Osztrák-Alpok valamelyik felkapott üdülőhelyét. A másik kép a 43 éves *(és 43 kilós)* népfelkelő őrnagyot ábrázolja 1917-ben, néhány hónappal, héttel a halála előtt. A bécsi I. számú honvédkórházban 1917. május 35-én halt meg: „**Magenkrebs**” *(gyomorrákban)*.

Tudom, mindez közel 100 éve volt, és én 23 évvel vénebb vagyok, meg minél közelebb van a „kijáráshoz” annál cikibb a gyógyulás. És annyit még, én távközlési technikus is tanultam, hogy száj, nyelőcső, gyomor, vékonybél, vastagbél, végh béla (*ja, az nagybetűs lenne!*) a kaja feldolgozásának sorrendje. Egy szó, mint száz, volt nagy pánik, így aztán kínomban egy

Új időszámítást vezettem be.

Minta természetesen volt. Újjászületésem dátuma, tehát 2014. 09.04. 16 óra, amikor is a műtét után felébredtem. Az állapot nagyon biblia közeli volt. Jászol helyett kórházi ágy. A báránykáim, a Laci és Misi névre hallgató szobatársak voltak. A „bölcshöz” érkező királyok és királynők Flórián, Flórián, Dorottya és Rita nevet viselték, vagyis négyen voltak. Utóbbi intézte a „dormicumot”, meg a „Jó reggelt Elvtársak!”-at is. A másik három doki se hozott, se aranyat, se tömjént, se mirhát. Ők az arany kezükkel kivettek és elvittek belőlem néhány tumort. Pontosabban az összes tumort amit megtaláltak, vagyis Ők voltak az én tumortalánítóim. Így aztán az új időszámítás bázisa ez, a tumortalánításom időpontja lett. Tumor után elnevezéssel: t.u. rövidítéssel. Kezdetben nap volt a mértékegység. Az első írásos emlék „t. u. 8” datálással készült (2014. 09. 04. + 8 nap), tehát szeptember 12.-én készül. Az utolsó pedig t. u. 28 datálással. (09. 04 + 28 = 09.32 lenne, ami 10. 02.-t jelentett.)

Mivel én jól éreztem magam. És a leletek alapján a dokik is gyógyultnak nyilvánítottak. Még a szövettani eredményeket kellett megvárni. Itt már „hét” volt a dimenzió. Eltelt 4 hét és semmi, 8 hét és semmi, ... 10. héten végre megjöttek a szövettani eredmények. A háborút megnyertük; az összes tényleges (*sorállományú*) tumort eltávolították. A „békekötés” megtörtént. A nehéz fegyvereket: az acél pengéjű szikét, meg a laser kést félre lehet tenni.

A rejtőzködő tumorok (*a partizán tumorocskák*) ellen azonban hosszantartó vadászatot kell indítani. Ezt a frontot egy új tábornok, N. Csaba vezeti. Egyelőre 8 roham lett betervezve, tehát amire a levelek újra előbújnak vége lesz. (*Csak ne lenne ez a 100. éves áthallása a Vilmos császári mondás igazságtartalmának!*) Csaba „vörgy.” 8 ütközetet szánt az összes partizán–tumor megsemmisítésére (*vagyis harmadoljuk az isonzói 12-t. Csak utána nehogy Piávé következzen!*) Így aztán az Uzsoki mellett döntött a stáb! (*Ez közismerten egy győzelemmel végződő „védelmi hadjárata” volt Szurmay Sándor altábornagy Úrnak, a muszka fronton. Meg is kapta érte a 3. arany csillagot a palorijára.*)

Csata az Uzsoki-hágón 1914/15-ben

A „Tábornok Úr” erre, az Uzsoki úti kórházra gondolt

...vagy inkább erre: az új szárnyra gondolt.

Őszintén be kell vallanom, az is a Kékgolyó, vagyis a volt Szieszta (*Elme*) Szanatórium ellen szól, hogy József Attila az ottani kezelését szakította meg véglegesen Szárszón.

Az Országos Onkológiai Intézet kertje és kápolnája

Vegyiharci zászlóalj, riadó!

Minden „akció” 3 hétig tart, és csütörtökön vérvétellel kezdődik. Mivel bennem nagyon kevés tumor van, úgy el tudnak rejtőzködni, hogy a véreben nem is láthatók. Így aztán jöhetnek a Tömegpusztító Fegyverek (*TÖF*). Szerencsémre már lassan 100 éve túl vagyunk az I. világháborún, így már **nem** mustárgázt, vagy hólyaghúzó lewist használnak. Az Uzsoki

nem a 731-es japán tábor, tehát **nem** kolera, nem vérhas, lépfene vagy bubópestis a hatóanyag. Igaz, hogy láttam két nagyon csinos vietnami doki nénit is, de **nem** néztek ki „narancs ügynököknek”. *(Agent orange, volt a lombtalanító neve szerencsétleneknél, ami aztán mindent kiirtott. Nem csak a fél növényzetet, az állatokat, a „vietkongokat”, hanem a permetező katonák utódait is.)* Nekem mivel 178 cm és 105 kg, tehát 2,2 m² vagyok, naponta 2 x 4 darabos Actavis *(izlandi gyártmányú)* Capecitabin rövid sorozattal kell fejbe *(szájon át)* löni önmagamat. Majd, hogy az ujjaim idegvégződése ne gyulladjanak be, 3 egyes lövéssel milgammát kell a testembe röpiteni. *(Ebbe 0,25 mg cianokarbamid is van, ami eléggé rondán hangzik.)*

Az első támadás

„tumor után” 12 héttel kezdődött, mit ahogy már írtam vérvétellel. Mivel a vérképem alapján még élek, a doki előállította a szigorúan titkos „vegyi fegyvert”. Ezt másnap egy ½ liter „infúziós vízzel” elegyítették a nővérkéék, és 2–3 óra alatt intravénásan belém csöppentgették az osztályon, majd kezembe nyomva a 14 x 8 = 112 darab tablettát hazaküldtek. *(Ez a „lötyty” annyira titkos, hogy még attól is féltetni kell, hogy a Nap meglássa, ezért fekete csuklyát húztak az infúziós üvegre, melyből csöpögött. Kissé pánikolok, hogy mikor változtatják meg a terápia protokolljában a csuklya helyét.)* Másnap szombaton aztán elkezdtem szedni az 500 mg-os tablettákat, amelyek 14 nap alatt el is fogytak. *(Mindenkori döbbenetére, én ettől hizni kezdtem, a várt elfogyás helyett. Sőt a hajam sem hullik, inkább gyorsabban nő. Annyi biztos, hogy a bajuszomat és a körmeimet sűrűbben kell vágnom. Valószínű, az Úr már teremtésemkor informatikusnak szánt, csak egy inverterrel hosszabbra sikeredtem. Valószínű, Ő is az új, dr. Kapossy biológus-akadémikus nevével fémjelzett tantervben járt iskolába és csak összesen heti 1 óra informatikát és 20 óra testnevelést tanult. Így jártunk: Ő is, én is!)* Most már csak azon „imádkozom”, hogy hazard ne legyen bennem, mert ugye a szoftverhibát a „kékhalált” még senki sem úszta meg. Az ellen **nincs** apelláta!

De folytatnám.

Mikorra mind a 112 darab 500 mg-os tablettát beszedtem, akkor jön egy hét szünet, ez a honvédségnél már megszokott fegyver és anyagkarbantartás *(haj, bajusz és körömvágás)* időszaka. Majd felvirrad a következő csütörtök napja, és minden kezdődik előlről. *(Egyelőre 8 ismétléssel.)*

Az utóbbi időben kiderítették, hogy ez a „partizán tumor-vadászat” a szívemnek *(No nem a tükrös, mézeskalácsos szívemnek.)* is árthat, azért 3 havonta szívultrahang vizsgálatot írtak elő. Az meg már trivialis, hogy 6 havonta megkukkolnak a „nagy periszkóppal”.

Epilógus: Az ünnepek, különösen az össze-visszacserélt 3–4 napos ünnepek megzavarják az 5 hétköznapi+szombat+vasárnap robotjához szokott tudatunkat. A kérdés, hogy „Milyen nap is van ma?” egyre többször bennem is felmerült. Tegnap volt Szilveszter. Éjfélkor pezsgővel koccintottunk. A tivornya folytatódott. Négyre már ágyba kerültem. Most dél, és 2015. január 1-je. Eddig jó. A reggelit megettem. De milyen nap van ma? Délután 4-re jön a család. Lencse lesz virslivel. Ez is rendbe, de milyen nap van ma? Tegnap ünnep volt, ma ünnep van, akkor csak vasárnap lehet? Ha vasárnap van, akkor holnap dolgozni kell menni! *(Mármint a többieknek.)* ... tehát ébresztő 5,15-kor. Jaj, csak nincs ma vasárnap? ...

Már percek óta így tépelődtem, a „kutya harapást szörével” *(dél elmúlván)*, egy pohár Badacsonyi Olaszrizlinggel „gyógyítva”. *(Ezt az óbort egyetlen Badacsonytomajon élő unokatestvérem készítette. A szőlő közvetlen a sziklák alatt, egy dél-keleti lejtőn terem. Minden benne van. A Nap közvetlen és a Balaton óriási víztükréről visszaverődő sugara, a vulkanikus talaj összekeverhetetlen aromája, a bazaltsziklák Napnyugta utáni tüze, és természetesen a badacsonyi szőlősgazdák, apáról–fiúra szálló tapasztalata, mely iskolában meg nem tanulható.)* Nem hiába szokta volt emlegetni az 52 éve halott nagyapám *(Isten nyugosztalja!)*, hogy a „**Badacsonyi bornak nincs párja, aki ezt issza, az e földön jut be a mennyországba.**”

Már nyúltam is a félig töltött pohár felé, amikor szemembe ötlött az „Actavis”-es *(kemós)* doboz, a jelenlegi „mennyországom?” megteremtője, az én „partizán-tumor-killer”-em. Beszedtem vajon már a mai, reggeli-regula szerinti 4 darab, kórház szagú tablettát? Még 12 van a dobozban. Akkor be! ... és villámként csapott az agyon kemózott és milurizozott *(ezt a köszvényre szedem)* agyamba a felismerés, ha péntek este fejezem be az aktuális ciklust, és még 12 darab van, akkor most csütörtök délután lehet. Felhúztam a redőnyt. A havazás elállt a Nap kisütött, tehát valóban csütörtök délután volt. Boldogan hörpintettem ki a félpohárnyi bort. Mégis csak jól állok a rejtőzködő tumorok elleni vadászatban!

Budapest, 2015. január 1.

dHLF